

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: KLAGE-SANG AF EN BEKIENDT VED HR. HAAGENSENS GRAV DEN 28DE DECEMBER 1771

Citation: Ewald, Johannes: "KLAGE-SANG AF EN BEKIENDT VED HR. HAAGENSENS GRAV DEN 28DE DECEMBER 1771", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 144. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald04val-shoot-workid70386.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

KLAGE-SANG AF EN BEKIENDT VED HR. HAAGSENS GRAV DEN 28DE DECEMBER 1771

MIN Sang er skurrende - og længe
Klang Klagen i ustæmte Strænge -
Og al min Harpes Lyd er Graad -
O Død! - thi giftig er din Braad,
Og grusomt skiult i Rosens Skygge -
Hvor Dyd, Natur og Sundhed bygge,
Nedrev du helst - og over trygge,
Hang Sværdet i en Silke-Traad -
Dig skal min hæse Sang begræde
Ynkværdige, Som drømmer Glæde,
Som slummer trygt i Tidens Skiød! -
Den bobler fuld af Skræk og Død.
Hvorpaa Du nu saa roelig grunder
Halv Guders Lyst og Englers Under,
O Spil for Hvift og for Secunder
Det brister ved et ringe Stød! -
Og Eders Tab skal Sangen klage,
I, som en Drøm forsvundne Dage,
I Straaler af Lyksalighed -
Thi Nattens Skiul faldt hastig ned! -
Thi Dødens Stemmer overiilte
Mit trygge Hierte, da det hviilte -
Det Bryst, hvorved jeg roelig smiilte,
Er Støv, som Taarer rinder ved! -
O Du, som deelte Lyst og Smerte
Med dette nu beklemte Hierte! -
O Du, Som var min Ungdoms Ven! -
Ak! - - - han, som gav, han tog igien! -
Hans Navn, hans Vink er ævig æret! -
Men mig, ak mig var det beskieret,
At raabe nu, Du som har været,
Du, Som ey er vor HAAGENSEN! -
Om varigt Liv var Dydens Rente,
Og om utaltes Suk fortiente,¹⁴⁵
At være stærk mod Dødens Arm,
Om Himlen dræbte kun i Harm,
Og slog kun Laster med sin Torden;
Og om kun Svaghed Aar og Orden
Borttog en Dødelig fra Jorden,
Saa trykte jeg Dig til min Barm! -
Øm var Din Siæl, og from og værdig,
Og virksom, ædel og retfærdig,
Og stærk til Trøst og viis til Raad -
Din Død tvang Armod først til Graad,
Guds, Dydens, Din, og Dines Ære,
Var Du - og skal Dit Minde være,
Som ingen Parze kan afskiære
Saa hastig som Din Leve-Traad! -
Hvi døde Du? - Ak! - hvi forlader
Den bæste Ven, og Mand, og Fader,
Den, hvis Lyksalighed Han var? -
O skiælv min Siæl, og frygt for Svar! -
Vil Ormen maale Viisdoms Kiæde? -
Spørg heller Dig, hvi du tør græde,
Naar Himlen gav din Ven en Glæde,
Hvis Skygge Jorden neppe har -

